

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 januari 2005 av Antonello Violetti med flera

(Mål T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Rättegångsspråk: franska)

Antonello Violetti, Cittiglio (Italien), och tolv andra tjänstemän har den 11 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Eric Boigelot.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

1. förplikta kommissionen att uppvisa samtliga akter rörande sökandena som hemligstämplats av Europiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF),
2. förplikta kommissionen att uppvisa slutrapporten från den interna utredning som vidtagits mot sökandena,
3. ogiltigförklara den utredning som har gjorts beträffande sökandena,
4. ogiltigförklara OLAF:s meddelande om delgivning av utredningen och upplysningarna från de rättsliga myndigheterna i Italien,
5. ogiltigförklara den utredningsrapport som översänts till de rättsliga myndigheterna i Italien,
6. ogiltigförklara varje rättsakt som följer av eller har samband med dessa beslut och som antas efter förevarande talan,
7. förplikta kommissionen att betala skadestånd, som i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) uppskattas till 30 000 euro för vardera sökanden, med reservation för höjning och/eller sänkning under förfarandets gång, och
8. i alla händelser förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

OLAF informerade sökandena om att en intern utredning hade inletts rörande tillämpningen av bestämmelserna om olycksfallsförsäkring. De berörda tjänstemännen begärde efter denna delgivning att få tillgång sina journaler men nekades tillgång till dessa.

Som grund för talan anförs åsidosättande av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna respektive artikel 28 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, åsidosättande av reglerna om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring

för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna samt åsidosättande av allmänna rättsprinciper, såsom principen om god förvaltningssed, principen om likabehandling samt omsorgsplikten och de principer enligt vilka OLAF och kommissionen är skyldiga att endast fatta beslut på grundval av lagligt godtagbara skäl, det vill säga sådana som är relevanta och inte behäftade med något uppenbart fel.

Sökandena hävdar även att förordning 1073/1999⁽¹⁾ och kommissionens beslut 1999/396/EG av den 2 juni 1999⁽²⁾ är rättsstridiga och gör följaktligen en invändning om rättsstridighet i den mening som avses i artikel 241 EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, s. 1).

⁽²⁾ 1999/396/EG, EKGs, Euratom: Kommissionens beslut av den 2 juni 1999 om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen (EGT L 149, s. 57).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 januari 2005 av Eric Gippini Fournier

(Mål T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Rättegångsspråk: franska)

Eric Gippini Fournier, Bryssel, har den 10 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Anouk Theissen.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

1. ogiltigförklara beslutet att ge sökanden noll "prioritetspoäng för generaldirektoratet" för befodringsomgången år 2003, att avslå hans klagomål till befodringskommittén rörande tilldelningen till sökanden av prioritetspoäng för generaldirektoratet (eller klagomålspoäng eller prioritetspoäng, oavsett vad de kallas för), att inte ge honom några prioritetspoäng för arbete i institutionens intresse enligt artikel 9 i allmänna verkställighetsbestämmelser till artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

2. förplikta kommissionen att erlägga ett belopp om 2 500 euro till sökanden för den ideella skada den vållats.
3. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är en tjänsteman vid kommissionen som uppehållit en annan tjänst vid domstolen i tjänstens intresse mellan den 1 mars 2002 och den 6 oktober 2003, har gjort en invändning om rättsstridighet vad gäller de allmänna verkställighetsbestämmelserna till artikel 45 i tjänsteföreskrifterna på grund av att hans meriter inte har jämförts med meriterna för andra tjänsteman vid andra generaldirektorat. Han har även gjort gällande att de flesta kategorierna av prioritetspoäng är rättsstridiga, eftersom de strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och mot principen om icke-diskriminering.

Sökanden har gjort gällande att artiklarna 5, 25, 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna, artikel 2.1 andra stycket i allmänna verkställighetsbestämmelser till artikel 43 i tjänsteföreskrifterna samt artiklarna 2.1 och 6.3, 6.4 och 6.5 i allmänna verkställighetsbestämmelser till artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts. Sökanden har vidare anfört att proportionalitetsprincipen samt principerna om icke-diskriminering, likabehandling och skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts. Sökanden har slutligen hävdats att det varit fråga om fel i förfarandet, maktmissbruk, frånvaro av motivering och av delgivning av diverse handlingar och beslut, samt uppenbart felaktiga bedömningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 januari 2005 av Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation och Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation

(Mål T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Rättegångsspråk: engelska)

Standard Commercial Corporation, Wilson, North Carolina (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation, Wilson, North Carolina (USA), och Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, Vaduz (Lichtenstein), har den 21 januari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna M. Odriozola, M. Marañón och A. Emch.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 20 oktober 2004 i ärende COMP/C.38.238/B.2 – Råtobak Spanien, i den del beslutet berör sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom det omtvistade beslutet fann kommissionen att sökandena, bland andra företag, hade åsidosatt artikel 81.1 EG genom att under perioden 1996–2001 ingå avtal och/eller samordnade förfaranden, i avsikt att varje år fastställa det (högsta) genomsnittliga leveranspriset för varje slag av råttobak (samtliga kvaliteter) och att fördela den mängd av varje slag av råttobak som skulle köpas. Kommissionen fann vidare att sökandena under de tre senaste åren (1999–2001) sinsemellan också kommit överens om prisklasser per kvalitetsgrad för varje slag av råttobak samt ytterligare villkor.

Till stöd för sin ansökan hävdar sökandena för det första att kommissionen tillämpat artikel 81.1 EG och artikel 23.2 i förordning 1/2003⁽¹⁾ felaktigt när den fann att sökandena ansvarade för överträdelse som deras dotterbolag begått. Enligt sökandena har kommissionen vare sig bevisat att sökande kunde utöva ett avgörande inflytande över dotterbolagen under den tid överträdelsen varande, eller bevisat att de faktiskt utövade något som helst inflytande över dotterbolagens handlingssätt. Sökandena hävdar alternativt att kommissionens motivering till varför de ansvarar för dotterbolagens överträdelse är bristfällig.

Sökandena hävdar vidare att kommissionen har åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att underlåta att på sökandena tillämpa de kriterier som den tillämpade när den fann att andra moderbolag inte ansvarade för dotterbolag som deltog i den aktuella överträdelsen. Detta inbegriper underlåtenhet att beakta att en av sökandenas intresse i dess dotterbolag var av rent ekonomisk art trots att kommissionen uteslutit ansvar för ett annat moderbolag av just det skälet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, EUT L 1, 04/01/2003 s. 1